

OBRZYDA (1) *sb f*

A sg obrzydę.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (ten sam przykład) i XVIII w.

Coś, co szpeci, czyni brzydkim, odrażającym, oszpecenie: Bo rozumiełz gdy párfzywy członek vźrzyłz v pięknego ciálá/ iż nie máłá obrzydę czyni ciálu onemu. RejPos 172.

Synonim: oszpecenie.

Cf **OBRZYDLIWOŚĆ, OBRZYDŁOŚĆ, OBRZYDNOŚĆ, OBRZYDZENIE**

AS